

РЕШЕНИЕ

№ 1536

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 12.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8237** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Производството е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 213 „Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с директива 2000/60/ЕО-за земеделски земи“ за 2011г. с изх.№02-020-2600/8898 от 29.10.2012г. издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. С обжалвания административен акт се отказва напълно подпомагане по мярка 213.

Жалбоподателят моли за отмяна на административния акт като незаконосъобразен. Счита, че административният акт не е мотивиран съобразно изискванията на закона, което затруднява защитата му. Твърди, че всички заявени от дружеството парцели представляват пасища и мери и попадат в обхвата на защитена зона „З. С.". Твърди, че в интегрираната система за административен контрол /И./ не е правилно отразен начинът на трайно ползване /типа земя/ на заявените парцели. Претендира разноски.

Ответникът –изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

За 2011г. жалбоподателят е заявил за подпомагане по мярка 213 общо 196 парцела с обща площ от 645,29ха в землищата на [населено място], [населено място] и [населено място] църква, [община]. Жалбоподателят е заявил, че парцелите попадат в защитена зона „З. С.“ с код BG0002066. Парцелите в землището на [населено място] са заявени като естествени ливади, а парцелите в [населено място] и в [населено място] църква – като затревени площи /мери и пасища/.

Защитена зона „З. С.“ е обявена със Заповед №РД-533 от 26.05.2010г. на министъра на околната среда и водите (ДВ бр.52/2010г.) Всички имоти в землищата на селата Горно Ябълково с ЕКАТТЕ 17035 и Момина църква с ЕКАТТЕ 29221 по картата на възстановената собственост попадат в границите на зоната, съгласно т.4.1 и т.4.2 от заповедта. В т.6 от заповедта се съдържа изрична забрана пасищата и мерите от защитената зона да се превръщат в обработваеми земи.

При подаване на заявлението в Общинската служба по земеделие е стартирана проверка, при която е установено, че 13 парцела, включени в землищата на тези села, са извън обхвата на защитената зона. За 42 парцела е установено, че заявената култура „Затревени площи (мери и пасища)“ е различна от типа земя. Жалбоподателят е удостоверил с подписа си и с печата на дружеството, че е запознат с резултатите от проверката.

За 25 от заявените парцели са констатирани застъпвания с парцели, заявени от други земеделски производители. Жалбоподателят е уведомен за застъпванията и след като е представил документ за ползване, застъпванията са разрешени в негова полза. Жалбоподателят е представил Договор за отдаване под наем на общински мери и пасища в землището на [населено място] църква, в който отдадените имоти под наем са описани с границите и номерата по картата на възстановената собственост, като е посочена категорията на земята и начина на трайно ползване „пасище мера“ и „пасище с храсти“.

По време на стопанската година няколко парцела са били разорани от неизвестни лица, за които жалбоподателят е уведомил ДФЗ. Няма данни по делото, а няма и такива твърдения от жалбоподателя, да са му наложени имуществени санкции за разораване на защитената територия.

С обжалваното уведомително писмо е определена като недопустима за подпомагане площ от 209,83ха, която представлява 48,19% от допустимата площ /процент на наддеклариране/.

По делото са изслушани заключения на едночленна и тричленна съдебно-технически експертиза по поставени от страните задачи. За заявените от жалбоподателя парцели са извършени теренни проверки на място на 13.11.2011г. и 12.11.2011г. от ОСЗ С.. В системата за идентификация на земеделските парцели (СЗИП) се въвеждат данни от МЗХ за начина на трайно ползване (типа земя) по номенклатурата на земите. По мярка 213 се подпомагат само земеделски земи с начин на трайно ползване „пасища, мери и ливади“ (ПМЛ), но не се подпомагат неземеделски земи и обработваеми земеделски земи. Административният орган правилно е разчел ЦОФК. Като недопустими за подпомагане са определени

участъци, заети от неземеделски площи, а именно: Н.- необработваеми площи; ХЗТ-храсти и затревени територии; ДОП – дерета, оврази и промойни; ППП – полски пътища, прокари и просеки; ГТ – горски територии; УТ- урбанизирани територии; ГС – градски структури; ЗП – застроени площи извън населени места; Р.- реки и речни корита; Е. - езера, язовири и блата; О.- области с бедна растителност; Г.- групови линейни обекти; П. – пътища с трайна настилка; ЖП – железопътни линии. В съдебно заседание експертите отговарят, че е възможно в идентификационния код на един БЗС да е посочен ЕКАТТЕ на едно землище, а по-голямата част на имота да е извън границите на това землище, както е случаят с БЗС 29221-438-1-3. Сочат също, че ОСЗ разполагат с границите на защитената зона и имат възможност при заявяването на парцелите да посочат кои имоти точно са включени в зоната. Експертизата потвърждава изцяло констатациите на административния орган.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правните разпоредби на закона.

Съгласно чл.20а ал.1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. С уведомителното писмо жалбоподателят е уведомен за предприетите действия по заявлението му. Тъй като с уведомителното писмо непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя, съдът счита, че то е индивидуален административен акт и следва да има задължителното съдържание, посочено в чл.59 ал.2 от АПК. Фактическите и правни основания за издаването му се съдържат в таблицата, представяща начина на формиране на общата сума за финансово подпомагане.

Тези факти се установяват от приложената по делото административна преписка, която съставлява мотивите на административния акт, и бяха проверени в хода на съдебното производство с експертиза.

Относно към предмета на делото са разпоредбите на Наредба № 3 от 23.02.2011 г. за условията и реда за прилагане на мярка 213 "Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с Директива 2000/60/ЕО - за земеделски земи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г.

По мярка 213 се подпомагат земеделски стопани, които стопанисват земеделски земи в защитени зони по чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за биологичното разнообразие (З.) – чл.1 ал.2 от наредба №3. в случая безспорно се установи, че в заявените от жалбоподателя парцели има участъци, които не представляват земеделска земя и по тази причина са изключени от допустимата площ.

При заявяване парцелите се индивидуализират по СИЗП, в която съгласно чл.33 ал.3 т.3 от ЗПЗП се посочва и начина на трайно ползване. СИЗП се създава и поддържа от МЗХ и включва създаване и актуализиране на ЦОФК. Съгласно чл.9 ал.3 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол (И.) Цифровата ортофотокарта се изготвя и поддържа по метод, утвърден със заповед на министъра на земеделието и храните или от упълномощено от него лице, в съответствие с действащото законодателство на ЕС и указанията на Европейската комисия по неговото прилагане. Тук следва да се отбележи, че за целите на подпомагането на земеделските стопани от европейските фондове в рамките на Общата селскостопанска

политика на ЕС, се извършва самостоятелно и прецизно заснемане, въз основа на което се изготвя ЦОФК като се използват основните елементи, номенклатурата и дефиниции от проекта на ЕС „К.-Земно покритие”. Министърът на земеделието и храните определя методически указания за дешифриране на ЦОФК и определяне характеристиките на физическите блокове. Границите на физическите блокове по ЦОФК се определят по трайни топографски елементи, а не в съответствие с административните граници на землищата. По този начин е възможно един физически блок да преминава през административните граници на две или повече землища, но в цифров вид да се отнесе само към едно от тях. По тази причина законодателят е поставил изискване Министерството на земеделието и храните да предоставя на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция (ДФЗ - РА), в срок до 1 февруари всяка година географски цифрови данни за физическите блокове, чиито площи са допустими за кандидатстване по мярка 213 от ПРСР 2007 - 2013 г. Допустими за подпомагане по чл.1 ал. 2 са земеделски парцели, които попадат изцяло във физически блок, пресичащ се със защитена зона от Натура 2000 - чл.1 ал.3 и ал.4 от Наредба №3.

В процесния случай физическите блокове, допустими по мярка 213 са били предоставени в ОСЗ, видно от данните от стартираната при заявяването проверка, и са били известни на жалбоподателя. Твърдението на жалбоподателя, че в СИЗП е допусната грешка при посочването на начина на трайно ползване, е неоснователно. Жалбоподателят основава твърдението си за грешка в СИЗП като изхожда от начина на трайно ползване, посочен в картата на възстановената собственост (КВС) и в документите за ползване на земята. В тях начинът на трайно ползване на имотите е определен по Класификатора за трайно предназначение на териториите и Класификатора за начина на трайно ползване на поземлените имоти като кадастрални единици по Приложение №2 към Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Кадастралната карта и одобрените с нея класификатори, включително начинът на трайно ползване, са неотносими към мярка 213 – както се каза по-горе физическите блокове по ЦОФК са различни от административните и кадастрални единици. Твърдението на жалбоподателя, че служителите на МЗХ и ДФЗ неоснователно са променили начина на трайно ползване на поземлените имоти идва от неразграничаването на ЦОФК от КВС. Неяснотата идва от обстоятелството, че и националното, и общностното законодателство използват едно и също понятие – начин на трайно ползване, но с различно съдържание и цел, които следва да се разграничават добре и да се вземат предвид.

Разораването на част от заявените парцели и превръщането им в обработваеми земи също ги прави недопустими за подпомагане. Обстоятелството, че това е извършено от неизвестни лица, за което жалбоподателят е уведомил ДФЗ, е неотносимо към подпомагането по мярка 213. Това обстоятелство има значение доколкото да не се ангажира административно-наказателната отговорност на жалбоподателя по Закона за биологичното разнообразие за нарушаване на забраната по т.6 от Заповед №РД-533 от 26.05.2010г. на министъра на околната среда и водите.

Недопустимите площи и процентът на наддеклариране бяха проверени в хода на съдебното производство с експертиза. Процентът на наддеклариране е в границите от 20% до 50%. В този случай, съгласно чл.16 от Регламент № 65/2011 санкционирана площ е равна на установената годна площ, следователно не се изплаща

субсидия за стопанската година. Административният орган е приложил правилно общностната норма.

Фактическите констатации в административния акт съответстват на действителното фактическо положение и на правното основание за издаване на акта.

Жалбата срещу административния акт е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно.

Мотивиран така и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 213 „Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с директива 2000/60/ЕО-за земеделски земи“ за 2011г. с изх.№02-020-2600/8898 от 29.10.2012г. издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град.

СЪДИЯ: